

(20)

هو الله

ای امآء جمال ابہی کنیزان آن یار مہربان عزیزانند و الیوم زبان پاکان در بارگاہ قدس بستایش کنیزان جمال مبارک ناطق حتی پردہ نشینان حجاب عزت حسرت و غبطہ میبرند و طوبی لہن و بشری لہن بر زبان میرانند از وجد و سرور چون طیور شکور در حدائق قدس بثنای رب غفور زبان بگشائید و بگوئید و بسرائید پاک یزدانا خداوند مہربانا شکر ترا کہ این امآء را عزیز نمودی و این ناچیزانرا تاج موهبت بر سر نهادی در بخشایش گشودی و رخ بنمودی و دلہا بربودی ای رب ودود ستایش نتوانیم و از عہدہ نیایش برنیائیم عاجزیم و ناچیز قاصریم و بی تمیز ولی روی تو جوئیم سوی تو پوئیم ثنای تو گوئیم اسیر زنجیر محبتیم و دستگیر امیر کشور موهبت شکر ترا کہ شہد و شکر بکامہا ریختی و این کنیزانرا کامیاب نمودی الحمد لک و الشکر لک و الفضل لک و الموهبة منک انک انت المقتدر العطوف الرؤوف (ع ۴)